Zuzana Pospíšilová
ilustrovala Markéta Vydrová

Lumpíček a Rošťanda zachraňují les

čtení pro prvňáčky

bambook

DALŠÍ ROŠŤÁCKÉ DOBRODRUŽSTVÍ
LUMPÍČKA A ROŠŤANDY

Zuzana Pospíšilová

Lumpíček a Rogťanda zachraňují les

namalovala
Markéta Vydrová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou* ***bez souhlasu nositele práv zakázány****.*

Zuzana Pospíšilová

LUMPÍČEK A ROŠŤANDA ZACHRAŇUJÍ LES

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 9742. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 80
Vydání 1., 2024

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2024
Cover Illustration © Markéta Vydrová, 2024

ISBN 978-80-271-7549-9 (pdf)
ISBN 978-80-247-4920-4 (print)

Obsah:

Kde budeme bydlet? 8
Dárek do nového bytu 12
První koláč 17
Návštěva u Babky Hubáčkové 21
Poklad 25
Pomocníčci v akci 29
Krádež! 33
Stopař v akci 37
Hej rup! 41
Hoří! 46
Lotroviny 51
To není papoušek? 55
Únos 59
Past 63
Potrestaní darebáci 68
Zlaté prasátko 73
Co se říká? 78

Předmluva

Lumpíček a Rošťanda jsou lesní skřítkové, kteří svá jména dostali podle toho, že byli už odmalička neposední. Zlobili tak moc, že je chtěl pan policista zatknout a uvěznit. Naštěstí se jich ujal pan učitel, který je zavedl do lesní školy. Dostali lekci od Babky Hubáčkové, takže se naučili poznávat houby. U skřítka Strombuly zjistili, jak vypadají stromy. Skřítek Zákeřník je seznámil s různými keři. Přitom ale stále vyváděli všelijaké lumpárny, a tak hrozilo jejich vyloučení z lesa. To by pro lesní skřítky bylo opravdové neštěstí, proto se Lumpíček s Rošťandou nakonec napravili. Nejenže přestali zlobit, ale dokonce se z nich stali lesní pomocníčci. Ti mají za úkol les chránit a jeho obyvatelům pomáhat. Jak se tohoto úkolu zhostili? To si přečtete v této knížce.

Kde budeme bydlet?

Když se Lumpíček s Rošťandou dozvěděli, že mohou v lese zůstat, byli opravdu šťastní.

„Trochu jsem se bála, že nás pošlou z lesa pryč," svěřila se Rošťanda.

„Můžeme tady zůstat," potvrdil Lumpíček. Pak se podrbal na střapaté hlavě a dodal: „Myslím, že bychom si měli postavit hezký domeček."

„No jo, kde budeme vlastně bydlet?"

„To je jedno. Nějaké místo prostě vybereme," nelámal si s tím hlavu Lumpíček.

„Ale jak ho vybereme?" dožadovala se odpovědi Rošťanda.

„Řekni nějaké rozpočítadlo," vybídl svou kamarádku malý skřítek.

Rošťanda se zamyslela a pak spustila: „Medvíďata cobydup nasbírala košík hub.

Medvěd už se raduje, medvědice tancuje,
u plotny se snaží a z hub řízky smaží.“

Zatímco Rošťanda říkala básničku, Lumpíček se točil dokola a měl u toho napřaženou ruku s vystrčeným ukazovákem. Rošťanda se divila. Nechápala, co to má znamenat. Když zaznělo poslední slovo básničky, Lumpíček se zastavil a řekl: „Tímhle směrem budeme hledat domeček.“

„Tak jdeme!“ rozhodla Rošťanda.

„Počkej! Nejdřív řekni nějaké číslo.“

„Jaké číslo?“

„To je jedno,“ odpověděl Lumpíček. Zatím neprozradil, co zamýšlel.

„Tak třeba sto,“ plácla Rošťanda první číslo, které jí přišlo na mysl.

„Dobře. Musíme tedy udělat sto kroků tímto směrem. Kam dojdeme, tam si postavíme domeček.“

Rošťandě se to zamlouvalo víc než chodit lesem křížem krážem. Stoupla si vedle Lumpíčka a oba společně vykročili hledat nový domov.

„Devadesát devět, sto. A jsme tady,“ prohlásil Lumpíček, když se konečně zastavili.

„Tady budeme bydlet?“ ušklíbla se Rošťanda. Představovala si mechem zarostlý palouček se spoustou hub a maliní.

„Nejdřív si to asi budeme muset trochu upravit,“ prohlásil Lumpíček a hned se pustil do sbírání roští. Přitom si všiml chorošů, které rostly na jednom stromě.

„To jsou prima schody,“ upozornil Rošťandu.

Když zvedli hlavu, oběma bylo jasné, kde budou bydlet.

Dárek do nového bytu

Větve stromu s houbovými schody přímo vyzývaly k tomu, aby si v nich někdo vytvořil úkryt. Lumpíček hned věděl, jak to udělat. Nejdřív našli dlouhé, pružné větve keřů. Ty pak společně zaplétali mezi větve. Dělali to stejně jako se pletou proutěné košíky. Aby jim šla práce od ruky, chvilku si zpívali, chvilku si povídali.

„Víš, co mě napadlo?“ zeptala se Rošťanda.

„Nevím,“ odpověděl Lumpíček a dál se věnoval zaplétání větviček.

„Byli jsme u Babky Hubáčkové, u skřítka Zákeřníka a u skřítka Strombuly.“

Lumpíček nechápal, proč na to Rošťanda vzpomíná zrovna teď. „No a co má být?“

„Náš domeček bude ze stromu, z keřů i z hub zároveň!“ upozornila ho Rošťanda.

Lumpíček se usmál: „No jo, máš pravdu.“

„Nesmíme ale zapomenout na okýnko,“ připomněla mu, když byli s vyplétáním ve výšce oken.

„Neboj! Kdybychom okno neměli, museli bychom poprosit světlušky, aby nám svítily i ve dne,“ plácl se do čela Lumpíček.

„Pssst!“ zasyčela Rošťanda a dala si prst před pusu. Lumpíček pochopil, že se má ztišit.

„Au, au, to to bolí!“ ozývalo se odněkud pod nimi.

Rošťanda věděla, že musí přispěchat na pomoc, jen netušila komu a kam.

„Tady je!“ upozornil ji Lumpíček.

Pavoučice Stela naříkala, protože se jí do škvíry v pařezu zaklínila nožka. Nemohla se pohnout, jinak by si nohu utrhla.

„Neboj, pomůžeme ti,“ chlácholila ji Rošťanda a snažila se najít dostatečně tlustý klacík. Když ho našla, spolu s Lumpíčkem ho strčili do škvíry. Ta se roztáhla a pavoučice byla vysvobozená.

„Mockrát vám děkuji. Vy jste ti noví skřítci pomocníčci, že?“ zeptala se Stela.

Lumpíček se usmál a Rošťanda přikývla.

„A zařizujete si tady u nás dům, že?“ vyzvídala pavoučice a oči jí zářily vděčností.

Tentokrát se usmála Rošťanda a Lumpíček přikývl.

„Tak tady chvilku počkejte, hned jsem zpátky,“ řekla a někam odběhla. Když se vrátila, přinesla s sebou i vlastnoručně pletené krajkové záclony jako dárek do jejich nového bytu. Rošťanda z nich byla nadšená. Hned je pospíchala pověsit.

První koláč

Další dny se nesly ve znamení zvelebování bydlení. Lumpíček vyrobil dvě židličky, dvě dřevěné postele a jeden stůl. Rošťanda dala do vázy čerstvé kytičky a stále zametala, aby v jejich novém domečku nebyl nepořádek. Pak ji napadlo, že by si mohli udělat okolo domečku hezkou zahrádku.

„Myslím, že bychom si mohli na zahrádce vysadit houby," navrhla.

„Stejně jako Babka Hubáčková?" ujišťoval se Lumpíček.

„Skoro. Ona tam má i jedovaté houby. Ty nepotřebujeme. Vysadíme si jen ty jedlé. A budeme si dělat smaženice a houbové řízečky a hubníky a…" Rošťanda se náhle zarazila. „No jo, ale vždyť my nemáme žádnou pec." S prosíkem v očích se podívala na Lumpíčka.

Oběma bylo jasné, že bez práce nejsou koláče. Postavit pec ale není vůbec jednoduché, a tak skřítek rozhodl, že jim postačí ohniště. Poskládat do kruhu kameny, to zvládne přece každý.

„Ale jak upeču koláč?“ zeptala se Rošťanda.

I s tím si Lumpíček poradil. Zašel k potoku, kde vylovil hladký a placatý kámen. V ohništi

ho vypodložil dalšími čtyřmi kameny, takže to vypadalo jako kamenný stůl. „Když pod ním rozděláme oheň, kámen se nahřeje jako plotna u kamen.“

„Tak to hned vyzkoušíme,“ zaradovala se Rošťanda. Zatímco Lumpíček rozdělával oheň, Rošťanda sháněla vše, co bylo potřeba pro přípravu borůvkového koláče. Křepelčí vajíčko, obilí, které rozdrtila na mouku, ale hlavně borůvky a trochu javorového sirupu, aby byl koláč sladký.

Když se vrátila, ohniště už bylo rozpálené. V misce z velkého vlašského ořechu rozmíchala těsto, které nalila na horký kámen a pak ozdobila borůvkami. V tu ránu se všude kolem rozprostřela sladká vůně, která přilákala spoustu zvědavců. Lumpíček s Rošťandou měli aspoň příležitost se s obyvateli lesa seznámit. Přitom koláč spravedlivě rozdělili. Lumpíček se radoval

z toho, že vymyslel skvělou pec. Rošťanda měla radost, že se jí koláč povedl. A zvířátka? Ta se olizovala až za ušima.

„Upeču ještě jeden koláč. Ten odnesu Babce Hubáčkové a požádám ji o výtrusy hub," rozhodla Rošťanda, když hosté odešli.

„To je dobrý nápad," souhlasil Lumpíček. „Než bude koláč hotový, podívám se, kde by mohly být záhony, a pak půjdu s tebou," nabídl Rošťandě.

Návštěva u Babky Hubáčkové

„To je vůně,“ prohlásila Babka Hubáčková. Seděla v houpacím křesle před svým houbovým domečkem. Zrak už jí nesloužil tak dobře jako dřív. Vůně čerstvě upečeného koláče jí však prozradila, že se někdo blíží. Netušila, kdo to může být, protože žádnou návštěvu nečekala.

„Dobrý den,“ pozdravili oba skřítkové, ale Babka Hubáčková je nemohla hned poznat.

„To jsi ty, Rošťando?“ zeptala se, když si všimla střapatého culíčku ozdobeného kopretinami. „Co tě sem přivádí?“

„Upekla jsem koláč. Ochutnejte!“ ukázala na Lumpíčka, který ho držel.

Babka Hubáčková už byla na světě dost dlouho na to, aby poznala, že Rošťanda chce ještě něco jiného. „A co dalšího máš na srdci?“ zeptala se.

Rošťanda to nejdřív nepochopila, a tak se chytila za srdce. Babka Hubáčková se zasmála. Smála se tak, až se s ní křeslo samo rozhoupalo.

„To se přece jen tak říká,“ vysvětlila jí a pak chtěla z křesla vstát. Rošťanda jí hned přispěchala na pomoc a chytila ji za ruce.

„Nejprve spolu ochutnáme koláč a pak mi povíš, jak se ti za něj mohu odvděčit.“

Malé skřítčí slečně spadl kámen ze srdce. Tedy ne doslova. To se taky jen tak říká. Ulevilo se jí, že babička Hubáčková všechno tak hezky pochopila. U jídla si povídali o tom, jak se z ní a z Lumpíčka stali skřítci pomocníčci, a taky o tom, jak si postavili domeček a pec a teď by chtěli založit houbovou zahrádku.

„To víte, že vám nějaké výtrusy dám," usmála se na ně Babka Hubáčková a přešla ke skříni. Bylo tam několik pytlíčků. Všechny byly označeny názvy hub. Nejvíce bylo babek, podle kterých dostala své jméno.

„Rozhodně byste měli mít babky. Ty rostou všude. Taky praváky. Ty si můžete nasušit na zimu. Budou se hodit do polévky. Klouzky a křemenáče mám nejraději do omáčky. Jestli máte okolo domečku i nějaké listnaté stromy, určitě si vezměte i ty," udílela užitečné rady Babka Hubáčková.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Lumpíček a Rošťanda zachraňují les**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.